

UN JORN, ENTRE LLEIDA I BELLVÍS

CERVERÍ DE GIRONA

Aquest text de Cerverí de Girona és, tal com indica la rúbrica (el subtítol), una pastorel·la. En destaquen el caràcter narratiu i la dialèctica propis d'aquest gènere medieval.

Pastorel·la

1 Un jorn, entre Lleida i Bellvís,
vaig veure en un jardí ombradís,
una pastoreta bella
besant-se quítia¹ i feliç
5 amb un pastor, ran d'un canyís,
per entre l'herba novella.
Poc he vist mai cap donzella
més gentil, més gràcil que ella,
ni crec tampoc que en cap país
10 n'hi hagi cap més de tant d'encís
sigui a França o a Castella.

Mentre esguardava llur ramat,
veig que l'emmena² un mal soldat
que a tots dos robat l'havia.
15 Jo comencé a cridar, acuitat:³
"No us l'endugueu, que és gros pecat!"
Ell que em sent, hi renuncia.
I quan viu que m'obeïa,
prenguí el folc,⁴ que no em plaïa,
20 tampoc, contendre-hi⁵ aïrat.
A un hort el folc deixo tancat
i torno allà d'on venia.

Quan vaig ser vora del jardí,
de la pastora, els crits sentí:
25 "Ai lassa, en mal hora nada;
el goig se'm torna mal sofrir.
Mentre l'amic gaudia amb mi
poc cuidí ser turmentada;
la dolçor no té durada,
30 que esdevé dolor sobtada!
Digueu-me, senyor Cerverí:
heu vist cap folc que fa camí
o fuig a la desbandada?"

"Noia, si jo us donava ajut
35 i us retornava el que heu perdut,
quin bon recapte n'hauria?"
"Senyor, seríeu el meu drut⁶
que és bescanvi de desvalgut,
mes el qui perd, ben poc tria."
40 Plegats anàvem fent via
vers on el folc apeixia.⁷
I quan l'hagué reconegut:
"Senyor", digué, "per ma virtut,
marxeu, que no us seguiria."

45 "Noia, bé m'heu de fer content,
o us captindreu molt malament."
"Senyor, és cosa acostumada,
aital mentida és molt corrent.
Amb mi l'han dita més de cent
50 i així us deixo a l'estacada.
No cobra pas la soldada
qui no la pren de bursada;⁸
el temps perd molt nèciament
el qui no en fa aprofitament
55 quan la dona és disposada."

"Noia, a mi poc que m'agrada
jeure amb dona apesurada.
Jo content, i vós amb turment
no fóra res satisfacent.
60 Mes ara, doneu-me entrada!"
"Senyor, és cosa malanada
de fer cap feina obligada.
No s'hi val, mon cor no hi consent.
Doncs de l'infant el jutjament,
65 deman, que és ment assenyada."

"Ço que la Vescomtessa entén,
de Cardona, em serà avinent.
Noia, res d'amor forçada."

1 quítia Alliberada

2 emmenar Emportar-se

3 acuitat Apressat

4 folc Ramat

5 contendre Disputar

6 drut Amant

7 apeixir Menjar

8 de bursada D'una revolada

